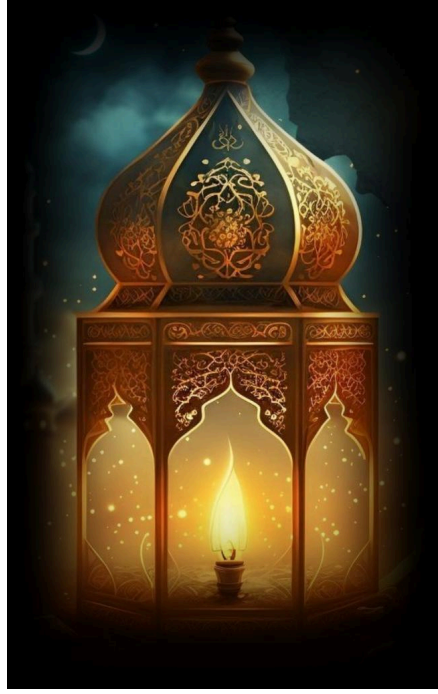


Yüreğin Sızladığı Yer Ben Olaydım

– redfer · 01 Nisan 2024



*

bir beste dolanır ya insanın diline
ara sıra tatlı bir sızı gibi düşer ya gönle
ben de bir tatlı nağme tuttursam şöyle
fırtınası yağmuru kendimce

her şeyi koyup bir kenara
aşk olsaydım
onun kalbine dolanırdım
yanında üçyüz sene uyurdum

bir balık olsaydım
kendimi onun denizine atardım
yahut bir zümrüt kalem
levh-i mahfuzu yazan
belki üzerime ant içerdi Yaratan
mürekkebi aşktan olurdu

bir gün olsaydım günler içinde

ademe ruh verildiği gün değil de
onun doğduğu gün olurdu
adıma yevmil-isneyn derlerdi asırlarca

bir yıldız olmuş olsaydım
alemlere rahmet olacak
son nebinin yıldızı
süreyya kadar güzel parlardım şu gökyüzünde

belki bir güvercin olurdu
sevrde yuvasının üstünde bekleyen
bir ilahi muhafız
yahut ağını bir çelik zırh gibi ören ankebut
bir eabil mesela
ebreheye taş yağdıran

bir mekke şehri de ben olsaydım
iharetin bin bir türlüüne uğrayıp
zincirleri kırmayı ondan öğrenseydim
zemininin altını kazanlar olsa da
ayakta kalmayı ondan öğrenseydim
vuslatına talip
hürriyetine ayarlansaydı zamanım
kabe duvarlarında bir kerpiçte ben olsaydım
aşkların acıların ve gözyaşlarının yaşadığı yer
yüreğin sızladığı yer birde ben olsaydım

mescid-i nebinin yoldaşı
uhutun komşusu
bir bedir kuyusunda ben olsaydım
sadatimi hiç kaybetmezdim
şehadeti yaşamış eshabın hatırına
çöl zindanında imanını tazeleyenler adına
gözlerinin önünde ailesinin her ferdini kaybedenler aşkına
şahadet şerbeti için bir yasirde ben olsaydım

bir özleyende ben olsaydım
merhametin terk edildiği yerde
unutuluşun ve hamasetin uçurumlarında

bilalin ezan okuyan içli sesi ben olsaydım
gök kubbede yankılanan o kutlu sesi dinleyen
o dağların taşları
o mukaddes şehrin sokakları birde ben olsaydım

mescid-i aksada bir mihrap
yiğitlerin mekanı
nebilerin makamı
gözlerdeki ümidin kıvılcımı
avuçlarda hiç bitmeyen dua
kalplerde hiç dinmeyen hüzün
kaderin üstündeki kader
kerim kitabın nice surelerin ve ayetlerin tecelligahı
nice kıssaların zuhur yeri birde ben olsaydım

*

sonsuzluk yolculuğunda
kainatın efendisinin geride bıraktığı bir ayak izi
çevresiyle beraber mübarek kılınmış
o yüce nebinin miraca yükselirken
üzerine bastığı muallak kayası
yeryüzünün göğe açılan kapısı
bir ucu göklerde
yükseliş ve yücelişin dünyada ki bir durağı da
birde ben olsaydım

utancımızdan yüzüne bakamasak da
bizden asla yüz çevirmedin
seni sevmekten başka muradımız olmadı
seni görmekten başka hayal kurmadık
bahtımız düştü senin bastığın her karış toprağa
seni hasretle bekleyen bir medineli de ben olsaydım

*

mescid-i haramda duaya duran
aynı safta Rabbine yakarmakta olan biri de ben olsaydım
acıları dindiren
zincirleri kırılan

bütün peygamberler aşkına
sende yeniden secdelere varmak isterdim
inananlarla kıyama durmak
affa layık olanlar arasına katılmak
huzuru bulanların huzurunda nasiplenmek isterdim

senle süleyman mabedinin ihtişamını seyre dalmak isterdim
yakup ile yusufa gözyaşı döker
kavuştukları gün vuslatın sevincini yaşamak isterdim
miraçta enbiya efendilerimizle saf tutmak
seni taşıyan buraka imrenerek bakmak isterdim

bizi bu ıssız çöllerde aç susuz bırakıp
kenan illerine mi döneceksin ey ibrahim
yoksa bunu senden Allah mı istedi diyen hacere
evet Allah istedi dedi gitti ibrahim
ben de ibrahimin itaati
hacerin çırpınışı olmak isterdim
ve onun tevekkülü
ve onun suskunluğu
ismailin susuzluğunu gideren
bir damla su olmak isterdim
zemzem olmak isterdim

yusufu çekemediler
ay ışığı gibiydi yüzündeki nur
attılar bir kuyuya
kurt yedi deyip kanlı gömleğini getirdiler yakuba
bir kuyu olsaydım yusufu saklardım dibimde
ve rüya olsam yusufa görünürdüm hayra yorsun diye
bir gözyaşı olsaydım eğer
yakubun kanlı gözyaşı olurdu
yusufa kavuştursun diye

aslolan kendini bulmakmış meğer
kendini bilen Rabbini bilirmiş madem
kendimi bulmak isterdim
çölde
toprakta

güneşte ve ayda
İns-ü cinde melekte arıda balda çiçekte
her yerde kendimi arardım
zifiri karanlıkta yahut apaydınlıkta
belki zamansızlıkta
bir sır olsaydım
sağ elimin verdiği
sol elimin duymadığı olurdu

*

heybetli dağ olsaydım
onun Rabbiyle muhabbet ettiği hira olmak isterdim
kökümde sökölüp yükselirdim iman etsinler diye
bir nehir olsaydım nil olur
musayı firavunun sarayına götürürdüm
bir deniz olsaydım kızıldeniz olur
musaya yol verirdim
musanın Rabbine iman ettim demesine aldırmadan
firavunu boğardım

bir günah olsaydım
ademin affa uğrayan elma ısırığı olurdu
bir dua olsaydım
yunusu balığın karnından kurtaran o makbul dua olurdu
bir iğne bir iplik olsaydım
idris nebinin elinde olur
her geleni giydirir kuşatırdım

Allah her yerde
ben O'nu arıyorum
aklım tozu dumana katmış halde
bütün mesafeleri dolaşan yunus olmak isterdim
içim içime sığmazdı
bu sevda yüzünden

ateş olsaydım
nemrutun yaktığı olur
yakmak istemezdim ibrahimi
selim ve serin alevlerimle güle dönmek isterdim

kaçın yuvalarınıza
süleyman'ın ordusu geliyor derken
sultan süleymanla göz göze gelen
ve onu gülümseten o karınca var ya
işte o karınca ben olsaydım keşke
yok olur giderdim
neml suresinin başkahramanı ben olurdum

*

meryemin içinde ibadete çekildiği o mekan ben olaydım
kendisine cennet meyvelerinin indirildiği mihrap olaydım
annesinin kucağında dile gelen isanın ilk kelamı
isanın göklere ulaşan son yolculuğunun ilk durağı
zeytin dağında üzerine yemin edilen bir zeytin ağacında ben olaydım
bir gece mekkedeki mescid-i haramdan
mescid-i aksaya getirilen muhammed mustafanın
bir güzergahı ben olaydım

ibrahim halilullahın en çok sevdiği şehirde
bağrı yanık bir sakinde ben olaydım
Allah dostu nice peygamberin geçtiği toprak
kuş uçmaz kervan geçmez o vadide
hacerin say yaptığı çölde
bir kum tanesi de ben olaydım

kurda kuşa karıncaya rüzgara hükmeden
kral peygamber bir süleyman ben olaydım
ötelere haber getirseydi bana hüthüt kuşu
zalim ve güçlü calutu alnından vurarak düşüren
davutun attığı sapan taşı
gözleri bağlı elleri kelepçeli
başı dik ve mağrur yürüyen
on beş yaşındaki bir filistinli cesur çocukta ben olaydım

ihanete uğrayan şehit peygamberler
zekeriya ve oğlu yahya olaydım keşke
o peygamberlerin kanına
karışan toz toprak

tekerrür eden bir şehadet
ve şehitler diyarı olaydım
göğü çınlatan bir ah
kan ve gözyaşı dolu bir mahzende ben olaydım keşke

daha neler neler olmak ister bu kemter kul
mazlumların ahını almak için ad rüzgarı olmak ister
arim seli olup zulüm duvarlarını yıkıp geçmek ister
iyiliğe eremeyenlere bir semud çılığı olmak ister
yaşandığı zaman
ve mekan tükendiğinde
o bir tek sayha olmak ister

al-i ibrahimle kucaklaşmak isterdim
al-i imran ile kaynaşmak
meryeme mihraptan gülümseyen bir ışık olmak isterdim
isa ile son akşam yemeğinde buluşmak
zekeriyanın yanında duasına amin demek isterdim
nebi musayla çölde yürürken
hızırın yolculuğuna tanık olmak isterdim
dudağından dökülen bir çift sözde ben olmak isterdim

*

biz aydınlığımızı hiç kaybetmedik
kaldığımız dünya zindanlarından
senin mabedinin güneşiyle uyandık
sana ümmet olmanın şerefini yaşadık
miraca çıkmış bir peygamberin ümmeti olmakla taçlandık

yakındır
dirilişimize tanıklık edecek gün
suskunluğumuzun çılığına dönüşeceği gün
acizliğimizin son bulacağı gün
ölümün ayrılık değil vuslat olacağı gün
sonsuz rahmet sahibinin merhametini nasipleneceğimiz gün

dergahının ışığı yedi renge büründü
ışığın ayak sesi sonsuzluğa yürüdü
ey yar

yüregimi yar bak içimin narına
utanırdı kendinden şu çehreni bir görse
ah bir uyansa ruhum
yeni bir yol açsa yepyeni keşiflere
kendini yeryüzüne atışı gibi
yeniden insanlığa sunsa

hüzünlü gönlümde
dirilmenin gücüyle ahlar fışkırır gökyüzüne doğru
toprak çatırdayarak yarılr gövdelere geçit vermek için
göklere erişen nefesler
sımsıkı kapatılan bir elin rahatlayıp açılması gibi
sıcaklığını salar her tarafa
heyecanla coşkuyla dolar
senin varlığını hisseder gibi
saklandıkları kuytulardan sökün edip gelir
tüm isteklerim

içimiz mi kor yoksa ruhumuz mu alevden perde
yüregimizin menzili lav dağıyla yarışır
ne hicranla yanan şeyler kalır
kederimizin her zerresi düşmüş devasız derde
secdemizin saf duruşu sana yönelir de
usumuzun her sözcüğü bilinmeze karışır

*

biz ümidimizi hiç kaybetmedik
hakkında yapılanlara hiç razı olmadık
senin bastığın yerlerde serinlettik alınlarımızı
senin avlunda koşturduk çocuklarımızı
hüznümüz anlamayacak olanlar etrafımızı sarsa da
onlara aldırmadık
yenildiğimize hiç inanmadık
seninle vardığımız secdeler zaferimiz oldu
seninle durduğumuz kıyamlarda tutunduk hayata
ruhumuza dokunan elinle erdik huzura

kirlenene kalplerimize rağmen bizimle küs olmadın

nice tevhit mücadelesinin şahidi oldun
her taşında senin hatıran ve göz izin var
uhut vadisinde
hicret müjdesini bekleyenlere

biz inancımızı hiç kaybetmedik
senin kubbenin altında dindirdik en şedit sancılarımızı
senin mekanında tanıdık vefayı vefasızlığı
sözüne bağlı kalmayı yanlışlara sapmamayı
biz yanı başında öğrendik
inandığımız yoldan dönmemeyi
buldurduklarını kaybetmemeyi biz yine seninle öğrendik

zaman perdesi kalkıyor topraklarında
büyüleyici bir mekanda
zamanın dışında
efsunlu bir anın içindeyiz
tüm zamanları cem ediyorsun
cem makamında
geçmiş ve bugün iç içe geçiyor
sen ki
hakikatin en uzun hikayesisin

acılarını unutup bizi avutan
içimizdeki gülleri sulamaktan asla geri durmayan resul
biz usumuzu hiç kaybetmedik
sana yapılanları unutmadık
öyle yaşadık bunca zaman
senin bir hatıran dokunulduğunda
cümle müslümanların içinin sızlayacağını ümit ederek yaşadık
sen incinirsen
secdeye varan tüm müminlerin
incineceğini bilerek yaşadık

bu handa bir yolcuyum
bir soluk alırım var
bir abdest alıp da bir namaz kılasım var
secde ettiğim her anda
kendimi bulasım var

padişahlıkta gözüm olsaydı
olmuşken sultan süleymanın tahtına ben kurulurdum
her şeyi koyup bir kenara
aşk olurdu
senin kalbine kurulur
sittin sene uyurdum

redfer